

ఉప్పు మరియు వెలుగు విధ్వంసం మార్గదర్శి

పాఠ్యాంశం 1 : “నేను లెక్కలు చేయలేను” అనే నాటిక

సన్నివేశం : దుకాణదారుడు, తన దుకాణంలో ఉప్పు అమ్ముతున్నాడు, కొనే వ్యక్తి ఉప్పుకొనడానికి దుకాణం దగ్గరకు వచ్చాడు.

కొనడానికి వచ్చిన మొదటి వ్యక్తి ఉప్పు కొనడానికి దుకాణంలోనికి వచ్చి, ఉప్పు యొక్క ధరను గూర్చి అడిగాడు. దుకాణం యజమాని ఉప్పు ఇస్తాడు, కొనేవ్యక్తి వెల చెల్లిస్తాడు, దుకాణం యజమాని చిల్లర తిరిగి ఇస్తాడు.

ఉప్పుని కొన్న మొదటి వ్యక్తి బయటకు వచ్చి, చిల్లర లెక్కపెట్టుకొని, షాపు యజమాని ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చాడని గ్రహిస్తాడు. అతను తనలో తాను నవ్వుకొని, ఇలా అంటాడు “ఈ రోజు నాకు ఎంతో మంచి రోజు! ఆ షాపు యజమాని నాకు ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చేసాడు. ఎలాంటి చదువు రాని వ్యక్తి: అతడు / ఆమెకు కనీసం కూడికలు కూడా రాదేమో హా హా!! ఉప్పు కొన్న మొదటి వ్యక్తి అక్కడి నుండి వెళ్లిపోతాడు.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి దుకాణం లోపలికి వచ్చి, ఉప్పు కొని అతను కూడా షాపు యజమాని యొద్ద నుండి ఎక్కువ చిల్లర తీసుకున్నాడు.

రెండవ వ్యక్తి కూడా షాపు నుండి బయటకు వెళ్తు, తనకిచ్చిన చిల్లర లెక్కపెట్టుకొని, షాపు యజమాని తనకు ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చాడని గ్రహించాడు!! రెండవ వ్యక్తి దయగలవాడు కనుక ఇలా అనుకున్నాడు, “అయ్యో షాపు యజమాని, నాకు ఇవ్వవలసినదానికంటే ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చాడు. అతను / ఆమె పొరపాటు చేసారు మరియు ఇలానే చేస్తూపోతే తన వ్యాపారంలో నష్టం వస్తుంది”.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి, షాపు యజమాని దగ్గరకు తిరిగి వెళ్లి, దేవుని గురించి గాని లేదా సంఘం గురించి కాని మాట్లాడలేదు, కానీ తనకు రావలసిన దానికంటే ఎక్కువ చిల్లర వచ్చిందని చెప్పి, ఎక్కువ వచ్చిన చిల్లర తిరిగి ఇచ్చేసాడు.

అప్పుడు ఆ షాపు యజమాని ఇలా చెప్పాడు, ‘మీకు చాలా వందనాలు, నేనెప్పుడు చదువుకోవడానికి స్కూల్‌కి వెళ్లేలేదు, నాకు లెక్కలు చేయడం అంతగా రాదు. ఇది నా వ్యాపారానికి పెద్ద సమస్యగా ఉంది. లెక్కలు మరింత మంచిగా చేయాలని నేను అనుకుంటున్నాను.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి, షాపు యజమాని పట్ల ఎంతో సానుభూతి చూపి, ఇది వాస్తవంగా పెద్ద సమస్య అని ఒప్పుకొన్నాడు. అతను, షాపు యజమాని, తన వ్యాపారం అభివృద్ధి చేసుకొనునట్లు, లెక్కలు మంచిగా చేయుటకు మరియు ఇతర వ్యాపార మెళకువలు నేర్పుటకు సహాయం చేస్తానని చెప్పాడు.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి అక్కడి నుండి వెళుతూ ఉంటే, షాపు యజమాని అతనికి ఎంతగానో కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు.

సన్నివేశం : దుకాణదారుడు, తన దుకాణంలో ఉప్పు అమ్ముతున్నాడు, కొనే వ్యక్తి ఉప్పుకొనడానికి దుకాణం దగ్గరకు వచ్చాడు.

కొనడానికి వచ్చిన మొదటి వ్యక్తి ఉప్పు కొనడానికి దుకాణంలోనికి వచ్చి, ఉప్పు యొక్క ధరను గూర్చి అడిగాడు. దుకాణం యజమాని ఉప్పు ఇస్తాడు, కొనేవ్యక్తి వెల చెల్లిస్తాడు, దుకాణం యజమాని చిల్లర తిరిగి ఇస్తాడు.

ఉప్పుని కొన్న మొదటి వ్యక్తి బయటకు వచ్చి, చిల్లర లెక్కపెట్టుకొని, షాపు యజమాని ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చాడని గ్రహిస్తాడు. అతను తనలో తాను నవ్వుకొని, ఇలా అంటాడు “ఈ రోజు నాకు ఎంతో మంచి రోజు! ఆ షాపు యజమాని నాకు ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చేసాడు. ఎలాంటి చదువు రాని వ్యక్తి: అతడు / ఆమెకు కనీసం కూడికలు కూడా రాదేమో హా హా!! ఉప్పు కొన్న మొదటి వ్యక్తి అక్కడి నుండి వెళ్లిపోతాడు.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి దుకాణం లోపలికి వచ్చి, ఉప్పు కొని అతను కూడా షాపు యజమాని యొద్ద నుండి ఎక్కువ చిల్లర తీసుకున్నాడు.

రెండవ వ్యక్తి కూడా షాపు నుండి బయటకు వెళ్ళు, తనకిచ్చిన చిల్లర లెక్కపెట్టుకొని, షాపు యజమాని తనకు ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చాడని గ్రహించాడు!! రెండవ వ్యక్తి దయగలవాడు కనుక ఇలా అనుకున్నాడు, “అయ్యో షాపు యజమాని, నాకు ఇవ్వవలసినదానికంటే ఎక్కువ చిల్లర ఇచ్చాడు. అతను / ఆమె పొరపాటు చేసారు మరియు ఇలానే చేస్తూపోతే తన వ్యాపారంలో నష్టం వస్తుంది”.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి, షాపు యజమాని దగ్గరకు తిరిగి వెళ్ళి, దేవుని గురించి గాని లేదా సంఘం గురించి కాని మాట్లాడలేదు, కానీ తనకు రావలసిన దానికంటే ఎక్కువ చిల్లర వచ్చిందని చెప్పి, ఎక్కువ వచ్చిన చిల్లర తిరిగి ఇచ్చేసాడు.

అప్పుడు ఆ షాపు యజమాని ఇలా చెప్పాడు, ‘మీకు చాలా వందనాలు, నేనెప్పుడు చదువుకోవడానికి స్కూల్‌కి వెళ్లలేదు, నాకు లెక్కలు చేయడం అంతగా రాదు. ఇది నా వ్యాపారానికి పెద్ద సమస్యగా ఉంది. లెక్కలు మరింత మంచిగా చేయాలని నేను అనుకుంటున్నాను.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి, షాపు యజమాని పట్ల ఎంతో సానుభూతి చూపి, ఇది వాస్తవంగా పెద్ద సమస్య అని ఒప్పుకొన్నాడు. అతను, షాపు యజమాని, తన వ్యాపారం అభివృద్ధి చేసుకొనునట్లు, లెక్కలు మంచిగా చేయుటకు మరియు ఇతర వ్యాపార మెళకువలు నేర్చుటకు సహాయం చేస్తానని చెప్పాడు.

కొనడానికి వచ్చిన రెండవ వ్యక్తి అక్కడి నుండి వెళుతూ ఉంటే, షాపు యజమాని అతనికి ఎంతగానో కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు.

పాఠ్యాంశం 4 : నాటిక

మొదటి వ్యక్తి (ఎంతో గర్వంగా నటించాలి)

ఎంత సంతృప్తికరంగా ఉంది. ఈ రోజు పట్టణంలో కొంతమంది ప్రజలకు బోధించాను, నా దగ్గరున్న సౌండ్ బాక్సులు, నా అందమైన ప్రార్థనలను మరియు ఆత్మీయ నియమాలను ప్రతి ఒక్కరు వినడానికి సహాయకరంగా ఉన్నాయి. వారు జీవించవలసిన మార్గాలన్నింటిని వారికి చెప్పాను. వారిని ఒప్పించానని నాకు తెలుసు, ఎందుకంటే, నేను బోధించడం ముగించినప్పుడు, క్రైస్తవులుగా మారడానికి గాను వారంతా చేతులు ఎత్తారు. నేను ఈ ప్రాంతంలోనే ఎంతో ఉత్తమమైన సువార్తికుడనని నేను అనుకుంటున్నాను. నాకంటే ఉత్తమంగాను, ఫలభరితంగాను సేవచేసిన వారు ఎవరూ లేరు! ఇది అంతగా ఆశ్చర్యపోయే సంగతి కాదు. నేను ప్రతిరోజు 2 గంటలు ప్రార్థనలోనూ, మరియు 1 గంట సేపు బైబిల్ చదవడంలోనూ సమయం గడుపుతాను. గతవారం మూడు రోజులు ఉపవాసం ఉండి, ఈ నెలలో 50 మంది మారుమనస్సు పొందునట్లు సహాయం చేయమని దేవుడిని అడిగాను. దేవుడు నేను చేసిన ప్రార్థనను, ఉపవాసాన్ని చూసి, నాకు సమాధానమిచ్చాడని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. వేరేవాళ్ళు నా అంత ఆత్మీయంగా ఉండకపోవడం నిజంగా బాధాకరమైన విషయం - దేవుని సేవకు పరిపూర్ణంగా సమర్పించుకోవడం ఎలాగో నిజంగా వారికి తెలియదు - అయ్యో మా పొరుగున ఉన్న వ్యక్తి మరలా మరలా త్రాగుతున్నాడు. ఇప్పటికే ఉదయం 5.00 అయ్యింది, అతను తన ఇంటికి వెళ్ళి మార్గాన్ని కూడా తెలుసుకోలేకపోతున్నాడు. అతను ఖచ్చితంగా నా ప్రసంగాల్లో ఒక ప్రసంగం వినాలి! మంచిది, అతనితో సమయం గడపడానికి ఇప్పుడు నాకు సమయం లేదు - ఇది ప్రార్థించే సమయం!

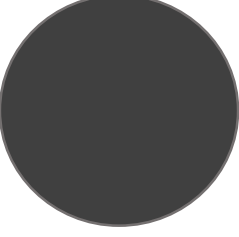
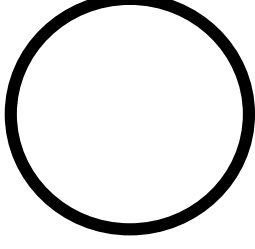
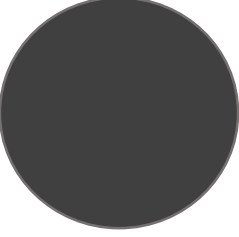
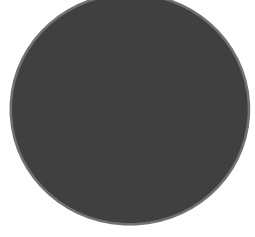
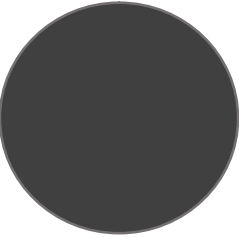
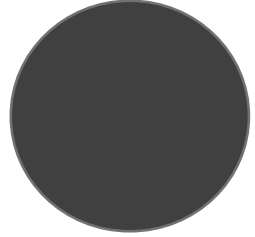
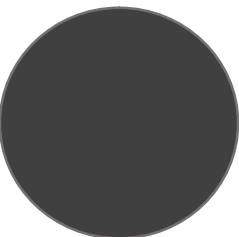
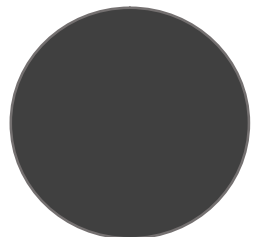
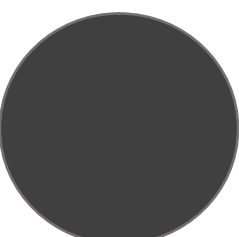
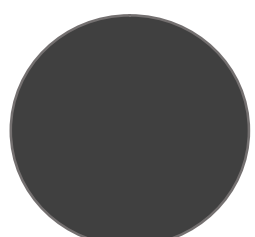
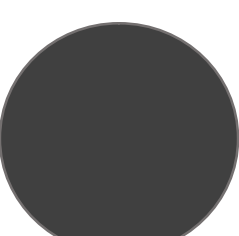
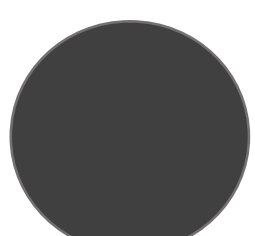
రెండవ వ్యక్తి : (చెడ్డ దృక్పథం కలిగి, మాట్లాడేటప్పుడు కోపపడుతూ, విసుగుగా నటించాలి)

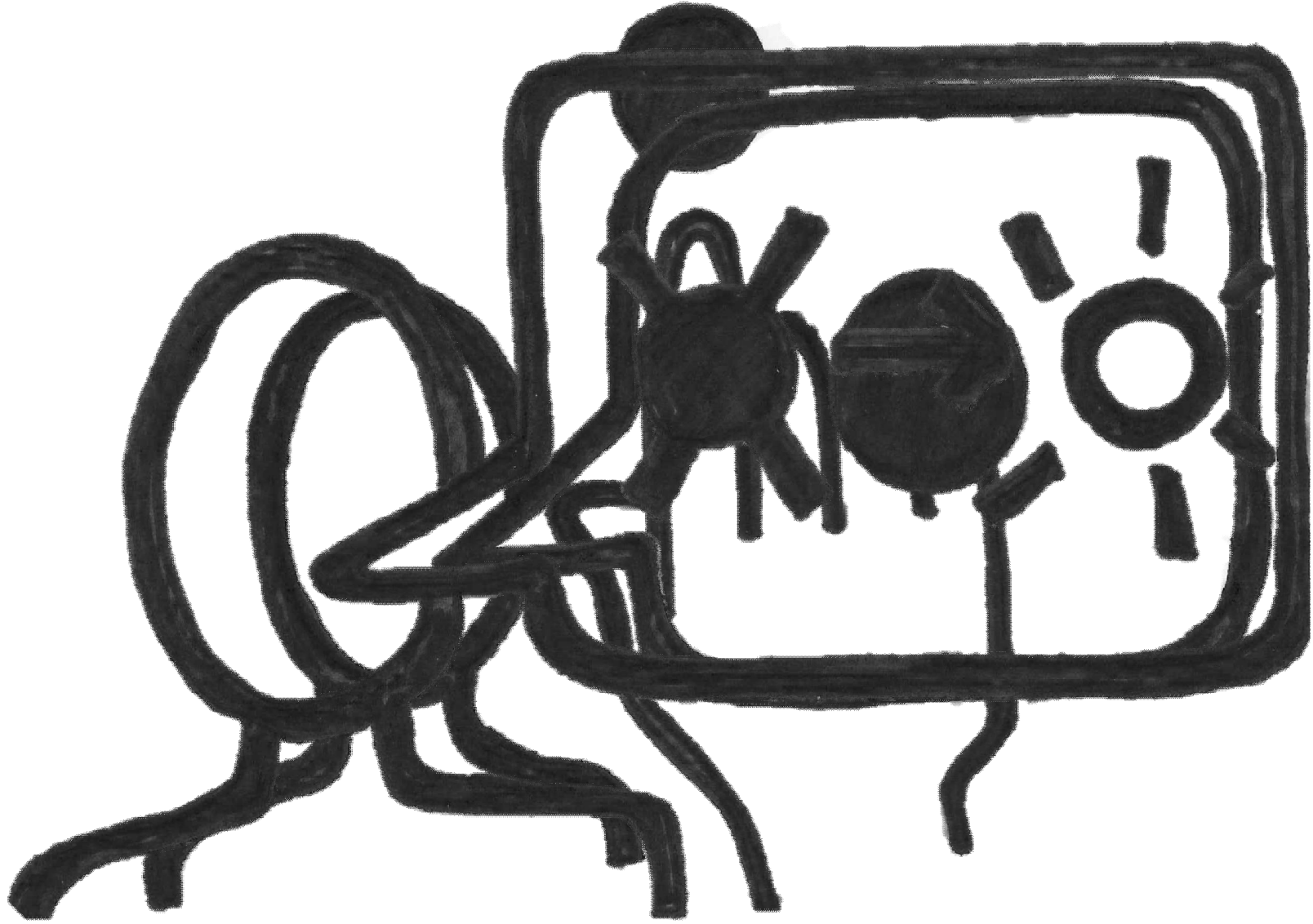
ఏమి రోజు ఇది - బాగా అలసిపోయాను! సంఘంలో భాగస్థుడనై ఉండటం నా సమయంలో ఎంతో భాగాన్ని తీసుకుంటుంది!! ప్రతివారం ఇతరులకు సహాయం చేయడంలోనూ, సంగీత బృందంలో ఉండి పాటలు పాడటంలోనూ నా సమయాన్ని గడుపుతున్నాను. పాస్టర్ గారు, నేను సంఘానికి ఒక దీవెన అని చెప్పడంలో ఆశ్చర్యంలేదు! ఈ రోజు అనారోగ్యంతో ఉన్న ముగ్గురిని దర్శించి, వారికి ఆహారం తెచ్చాను. గతవారమే, ఒక విధవరాలికి ఇల్లు కట్టే పని చేసాను (కోపపడటం ప్రారంభించాలి)... ఆమె పిల్లలు ఆమెకు ఎందుకు సహాయం చేయరో అర్థం కాదు - ఆమెకు ఇద్దరు కొడుకులు ఉన్నారు. వారు ఆమెకు సహాయం చేయవలసివుంది. నేను నా కుటుంబానికి దూరంగా ఉండవలసివస్తుంది. కానీ వారికి సహాయం చేయడానికి నేను ఎంతో త్యాగం చేస్తున్నానని ఎవరూ గుర్తించరు! నేను చేసే పనికి వారెప్పుడు నాకు కృతజ్ఞతలు చెప్పలేదని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. కనీసం, సంఘ కాపరికానీ, సంఘంలో ఉన్నవాళ్ళు కానీ నేను ఎంత మంచివాడినో గుర్తించాలి. మంచిది పాటలు ప్రాక్టీసు (సాధన) చేయడానికి సమయమిది. నేను వెళ్ళడం మంచిది.

మూడవ వ్యక్తి: (పశ్చాత్తాపం, తగ్గింపు కలిగినట్లుగా నటించాలి)

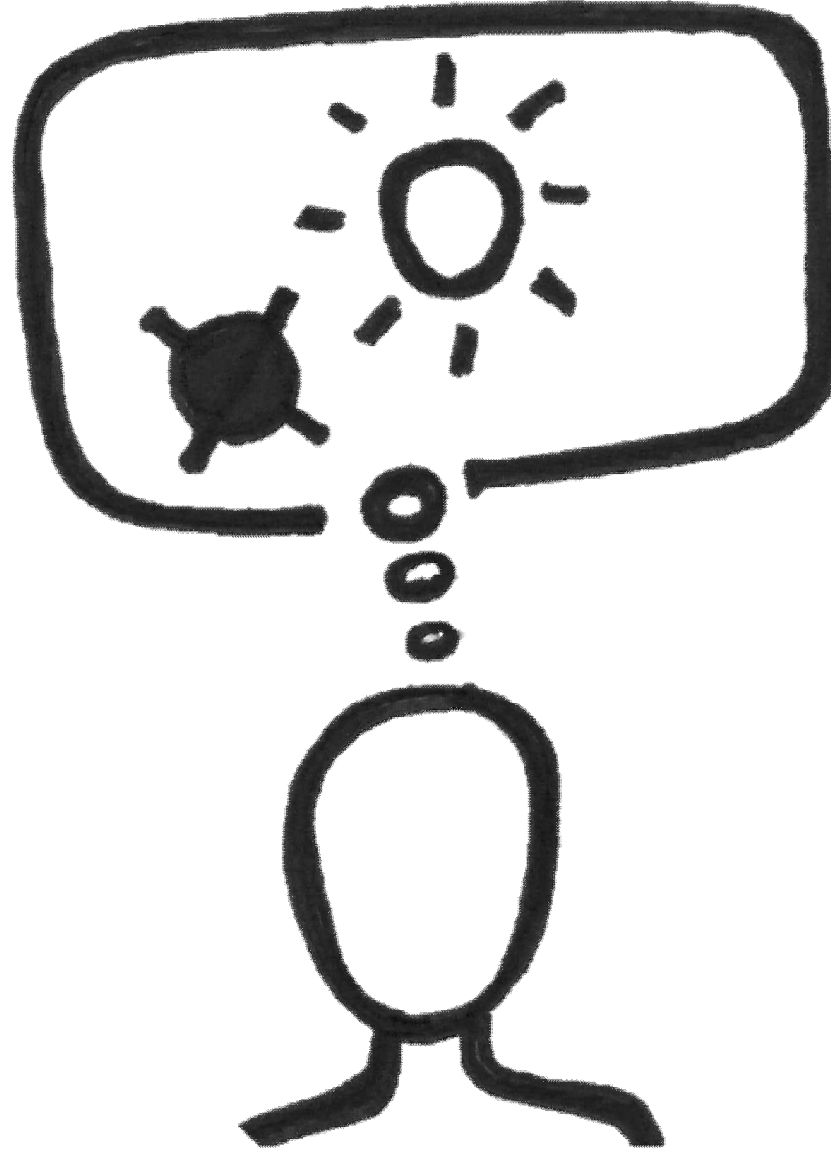
మొదటి మరియు రెండవ వ్యక్తుల జీవితాలను బట్టి నేనెల్లప్పుడు ప్రభావితం చేయబడతాను. వారు ఎంతో ఆత్మీకంగా ఉండి, సంఘం కొరకు ఎన్నో మంచి పనులు చేస్తున్నారు. కాని నేను వాళ్ళవలె మంచిగా ఉండలేకపోతున్నానని భావిస్తున్నాను. ఈ రోజు ప్రార్థనలో సమయం గడపాలని ప్రయత్నం చేసాను, కాని కొన్ని నిమిషాలు ప్రార్థనలో ఉన్న తరువాత, నా కూతురు క్రిందపడి, కాలు కొసుకుందని తన గాయం కడిగి, కట్టు కట్టడానికి ప్రార్థన చేయడం ఆపివేసాను. అది అయ్యేలోపు, పిల్లల్ని స్కూల్కి తీసుకెళ్ళి సమయం అయ్యింది. ఆ తరువాత పనిచేయడానికి పొలానికి వెళ్ళాను, నేను ఇంటికి తిరిగి వస్తావుండగా ప్రక్కగదిలో ఉండే ఒక విధవరాలిని దర్శించడానికి ఆగాను. ఈ పేద స్త్రీ ఈ మధ్యనే తన భర్తను పోగొట్టుకొని ఎంతో బాధలో ఉంది. ఆమె విషయమై నేనెంతో బాధపడ్డాను. బట్టలు ఉతకడంలో ఆమెకు సహాయం చేస్తూ కొన్ని గంటలు ఇద్దరం మాట్లాడుకున్నాము, తరువాత ఇద్దరం కలిసి ప్రార్థన చేసాము. ఆమె చాలా ఆనందంగా ఉన్నట్లు అనిపించింది. కాని ఆమె కొరకు నేను ఇంకా ఎంతో చేయవలసి ఉంది. ఆమె విషయమై నా హృదయం ఎంతో బాధతో నిండి ఉంది. ఇతరులవలె నేను ఆత్మీయంగా ఉన్నట్లయితే నేను ఇంకా ఎన్నో కార్యాలు చేయగలను (తలవంచి) తండ్రి, నేను పరిపూర్ణంగా లేని విషయాలను బట్టి నన్ను క్షమించండి, మిమ్మల్ని ఘనపరచే జీవిత విధానం కలిగివుండాలని ఆశపడుతున్నాను. మీరు కోరుకున్న విధంగా సమయాన్ని గడపడం మరియు ఇతరులను ప్రేమించడం ఎలాగో నాకు చూపించండి. నాకు నీ సహాయం కావాలి, నాకు నేనుగా ఏమి చేయలేనని నాకు తెలుసు.

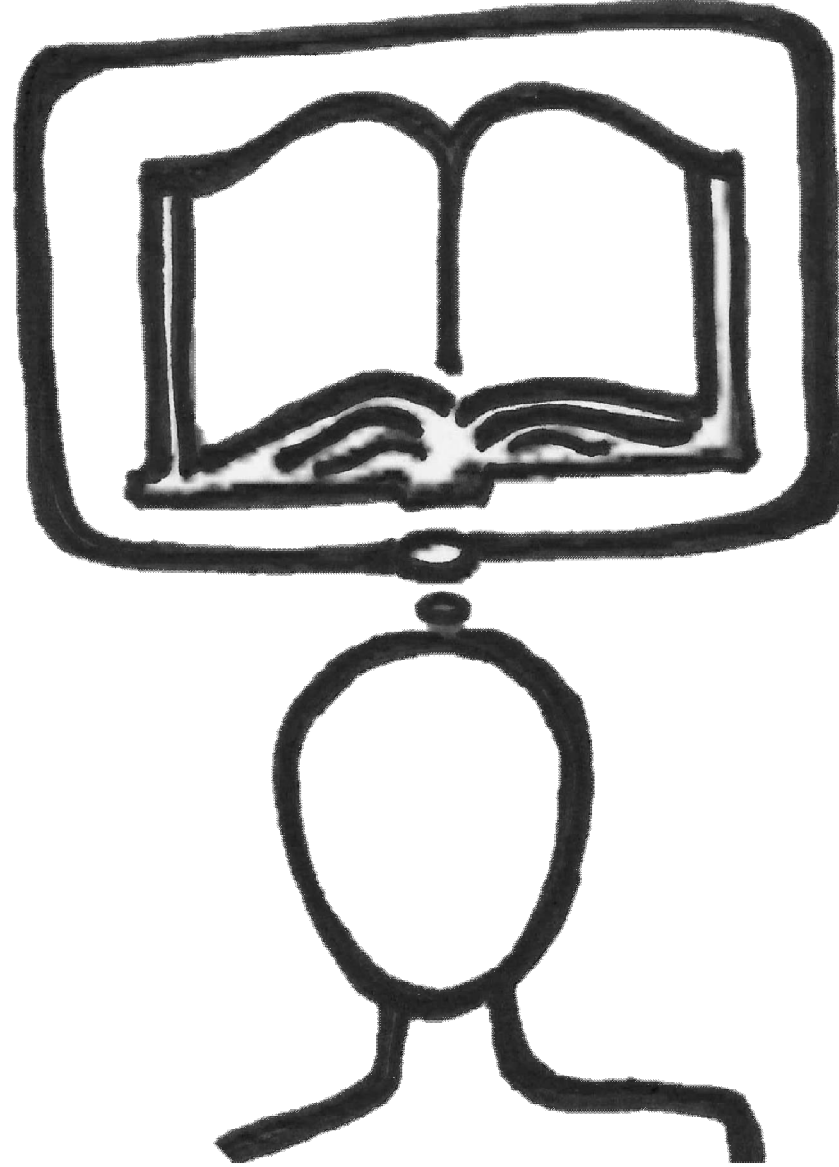
పాఠ్యాంశం 5: నల్ల చుక్క ఆట

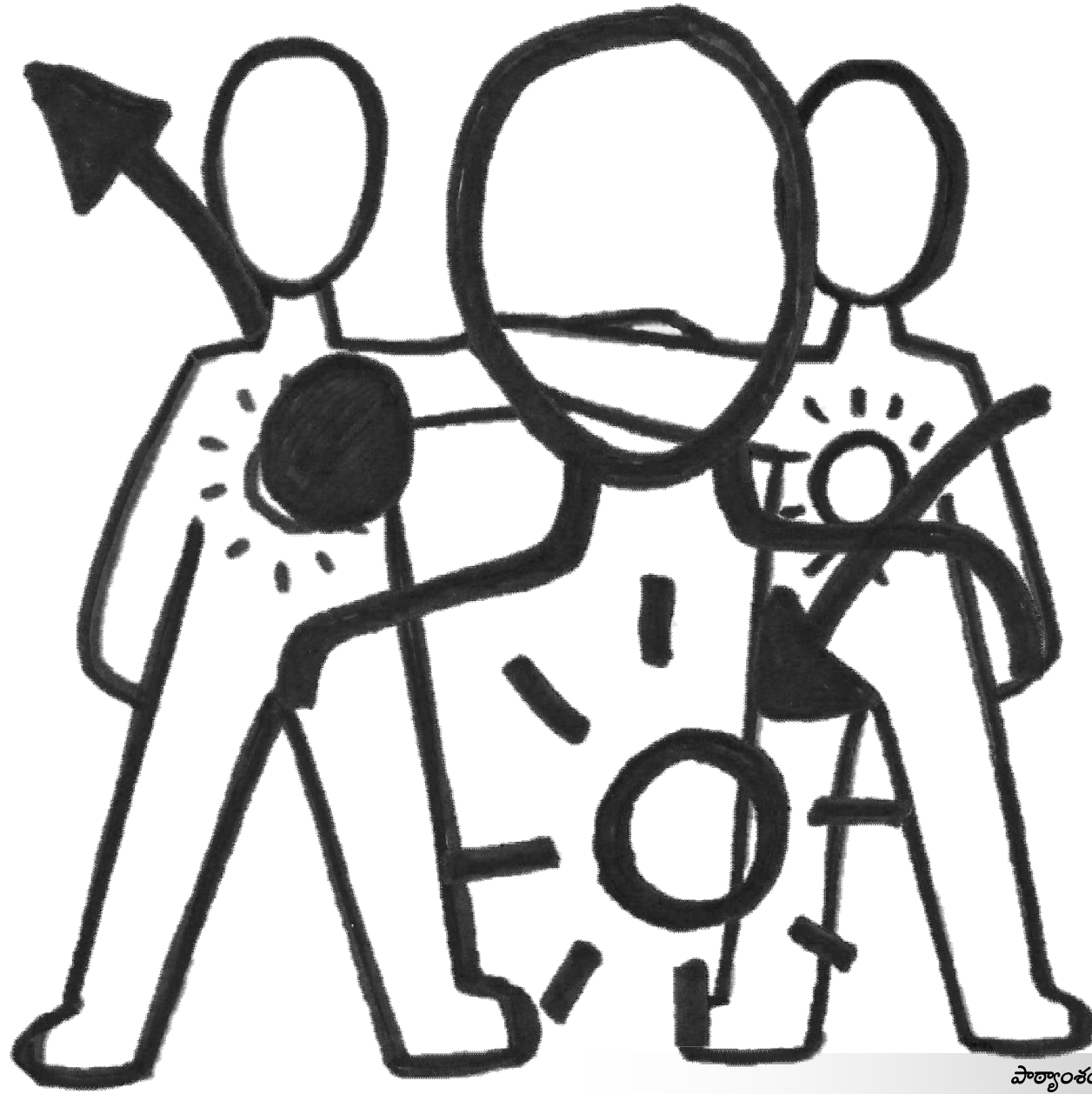

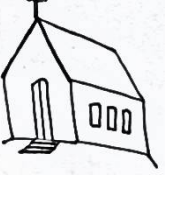

పాఠ్యాంశం 7 : పరిచర్య ప్రణాళిక బొమ్మ కార్డులు

జ్ఞానం, శారీరక, ఆత్మీయ, సామాజిక బొమ్మ కార్డులు

కుటుంబ, సంఘ, సమాజం యొక్క బొమ్మ కార్డులు

పాఠ్యాంశం 10 : ప్రేమ కార్యాలు చేయునట్లు ప్రోత్సాహపరచుటకు ఐదు మార్గాల నాటికలు

సూచనలు : బృందాలకు ఇచ్చుటకు గానూ వీటిని ముద్రించి కత్తిరించండి

గ్రూపు -1: దృశీకరించుట

వారు చేసిన పనికి కృతజ్ఞతలు పొందడాన్ని ప్రతి ఒక్కరు ఆనందిస్తారు. ఒక వ్యక్తి మరొక వ్యక్తికి సేవ చేయుటలో బాగా కష్టపడుతున్నట్లు నటించాలి. సేవ చేయించుకొనుచున్న వ్యక్తి కృతజ్ఞతలు చెప్పవచ్చు లేదా చెప్పకపోవచ్చు. అతను ఇంటికి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు, చర్చ నుండి ఎవరో ఒకరు అతన్ని కలిసి అతను చేసిన ప్రేమకార్యానికి అతనికి కృతజ్ఞతలు చెబుతారు. అతను ఇంటికి వెళ్ళే లోపు ఇదే విధంగా ఒకటికంటే ఎక్కువసార్లు జరుగుతుంది.

గ్రూపు 2 : గుర్తించుట

మనం చేసే పనికి ఇతరుల యెదుట గుర్తించబడటం అనేది గొప్ప ప్రోత్సాహకం. ఇతరుల ముందు ఒక వ్యక్తిని తక్కువ చేయడం చాలా సులభం కానీ, ఇతరుల ఎదుట ఒక వ్యక్తిని గురించి గొప్పగా మాట్లాడకపోవడం మాత్రం సులభం కాదు. ముగ్గురు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తులు టీ త్రాగుతూ లేదా రోడ్ పై నడిచివెళ్తూ కలిసి మాట్లాడుకుంటున్నట్లు నటించండి. మొదటి వ్యక్తి రెండవ వ్యక్తి చేసిన ప్రేమకార్యాన్ని చూసిన సంగతిని మిగిలిన వాళ్ళతో చెప్పాలి. ఆమె చేసిన కార్యాలను బట్టి రెండవ వ్యక్తిని పొగడండి. ఇతరులు కూడా రెండవ వ్యక్తి చేసిన మంచి పనిని బట్టి అతని గుర్తించి పొగడాలి.

గ్రూపు -3 : బృందముగా ఆనందించుట మరియు కలిసి పనిచేయుట

అన్ని పనులు సంతోషాన్నివ్వవు, కానీ ఆ పనులను సంతోషకరంగా మార్చుట ద్వారా దుఃఖంతో ఉన్న పనులను ఆనందంగా మార్చవచ్చు. మొదటి వ్యక్తి అంతగా సంతోషించక పనిని చేస్తున్నట్లు నటించాలి (నేలను ఊడవడం లాంటి పని) అతను ఆ పని చేయడంలో సంతోషించడం లేదనే వాస్తవం వారికి అర్థమయ్యేలా వివరించాలి. రెండవ వ్యక్తి పాటలు పాడుతూ, లేదా బాగా తెలిసిన పాట రాగాన్ని ఈలవేస్తూ వచ్చి పనిలో జాయిన్ అవ్వాలి. మొదటి వ్యక్తి నవ్వుతూ అతనితో కూడా పాడటం మొదలు పెట్టాలి. వారిద్దరు కలిసి పాటలు పాడుతూ పనిని చేయడం కొనసాగించాలి. గ్రూపులో ఉన్న వ్యక్తులను బట్టి దీనిని మరలా మరలా చేయాలి. ఎంత ఎక్కువ మంది పాటలు పాడుతూ కలిసి పనిచేస్తే అంత ఉత్తమంగా ఉంటుంది!

గ్రూపు -4: ఒక గొప్ప ఉద్దేశం:

మన పనిని చేయడం మనం కొనసాగించినా, కొనసాగించకపోయినా, దానిపట్ల మనం కలిగివుండే దృక్పథం అనేది చాలా ప్రాముఖ్యం. ఈ విధంగా నటించండి. భవన నిర్మాణం జరుగుతున్న ఒక ప్రాంతంలో కొంత మంది పనివాళ్ళు నిర్మాణ పనులు చేస్తున్నారు. దగ్గరుండి చూస్తున్న ఒక వ్యక్తి, ముగ్గురు పనివాళ్ళను వేరుగా కలిపాడు “ఏమి చేస్తున్నారు” అని ప్రతి ఒక్కరిని అడిగాడు? మొదటి వ్యక్తి, కఠినముగా, ‘నువ్వు చూడట్లేదా? నువ్వే పిచ్చోడివా? నేను ఈ రాళ్ళను మోస్తున్నాను? అని సమాధానమిస్తాడు. రెండవ వ్యక్తి తన స్వరంలో గర్వంతో “నేను ఒక అందమైన చర్చిని కడుతున్నాను” అని సమాధానమిస్తాడు. మూడవ వ్యక్తి సంతోషంతో “దేవుని రాజ్యం కట్టుటకు సహాయ పడుతున్నాను” అని చెప్తాడు.